

mulighederne for at få adgang til de nye oplysninger, der som sagt nu foreligger, efter at det er lykkedes de tyske myndigheder at bryde koden på centrale, hidtil utilgængelige dele af Stasiarkiverne. Så jeg vil simpelt hen finde det klogest, at justitsministeren vurderer det fornødne ressourcebehov, før jeg svarer konkret på hr. Jensbys spørgsmål.

Men må jeg ikke sige det sådan, at opstår der et ressource spørgsmål, må vi selvfølgelig tage positiv stilling til dét, så det ikke kommer an på ressourcerne at få de ting afdækket, som vi naturligvis også har et ønske om, og som PET ifølge det oplyste som sagt allerede er gået i gang med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 918

6) Til statsministeren af:

Pernille Frahm (SF):

»Hvilke initiativer vil statsministeren tage i Ministerrådet for at sikre opfølgning af vedtagelsen i Europa-Parlamentet den 14. januar 1999 om en undersøgelse af forholdene i Kommissionen?«

Pernille Frahm (SF):

De sidste ugers pressedækning af EU-politikken har været præget af den magtkamp, der har været mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, og spørgsmålet er stillet, fordi det besynderlige ved den magtkamp er, at Ministerrådet er fuldstændig fraværende i diskussionen. Og på baggrund af det kompromis, eller hvad man skal kalde dét, der er blevet indgået mellem Parlamentet og Kommissionen, vil jeg gerne høre, hvad statsministeren vil gøre for, at Rådet følger op, at den undersøgelse faktisk bliver gennemført i den ånd, der er beskrevet, og ikke den ånd, som man kunne frygte.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

For det første har vi i regeringen noteret os udfaldet af afstemningen i Europa-Parlamentet og den resolution, som Parlamentet har vedtaget, herunder bl.a., at Kommissionen har lovet at følge det op, og at der skal laves en uafhængig undersøgelse, således som fru Pernille Frahm beskrev det.

For det andet vil både et råd for generelle anliggender og Parlamentet i de kommende må-

neder bl.a. behandle et kommissionsforslag om et nyt, uafhængigt svigbekæmpelseskontor. Det er også en god anledning til at få strammet den måde, som Kommissionen håndterer bekæmpelse af svindel og svig, op. I den forbindelse vil vi fra dansk side arbejde aktivt for, at svigbekæmpelsen bliver så effektiv som muligt.

Når det arbejde så har været i sving i nogle måneder, regner jeg med selv at få lejlighed til at drøfte spørgsmålet med mine kolleger, og formentlig vil det senest ske i Det Europæiske Råds møde i Helsingfors til december, som i hvert fald indtil dette øjeblik har været fastsat som det møde, hvor der skal gøres status over svigbekæmpelse.

Under den drøftelse vil vi selvfølgelig vurdere resultaterne af det, der er sat i gang nu, og af den uafhængige undersøgelse og de øvrige tiltag, som vi nu ser for os. Og ved den lejlighed vil regeringen som hidtil gå i spidsen for kravet om, at der nu bliver ryddet grundigt op, og at den slags sager ikke gentager sig.

Pernille Frahm (SF):

Tak! Jeg ser meget frem til resultatet af sådan en undersøgelse. Men det, der er sagen med hensyn til hele det her kompleks, er jo, at det er gamle sager, der nu pludselig blusser op og får en stor pressedækning og giver denne magtkamp. Det er jo sager, der har stået på i længere tid, og som de nuværende kommissærer vel dybest set ikke, i hvert fald i deres udgangspunkt, har ansvaret for. Og det, man så har gjort, er at lave en aftale, hvor man efter min bedste overbevisning får ræven til at vogte gæs.

Hvor er Rådet henne i hele det her forløb? Hvorfor har der ikke været et eneste initiativ fra Ministerrådets side? Ministerrådet har jo ifølge Amsterdamtraktaten muligheder for at indstille enkelte kommissærer til undersøgelse i Domstolen, hvis man har mistanke om, at der er problemer. Den magt har Rådet jo i modsætning til Parlamentet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg modtog for ikke ret mange dage siden et svar fra udenrigsministeren på spørgsmålet om, hvad Ministerrådet vil gøre ved de problemer med svig og uregelmæssigheder, der er, og deraf fremgik jo også de ting, som statsministeren har sagt. Men jeg vil godt spørge statsministeren, om det i virkeligheden har udsigt til at nytte noget, eller om det faktisk ikke vil være nød-